

ВИСНОВОК
Міністерства юстиції України
за результатами правової експертизи
проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України
«Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності»
щодо захисту прав суб'єктів господарювання
у сфері дозвільної системи»

Загальна підсумкова оцінка: відповідний із зауваженнями щодо недотримання вимог нормопроєктувальної техніки.

Розробник

Державна регуляторна служба України.

Правові підстави прийняття (схвалення) акта

Стаття 93 Конституції України, відповідно до якої право законодавчої ініціативи у Верховній Раді України належить Президентові України, народним депутатам України та Кабінету Міністрів України.

Антикорупційна експертиза

У проекті Закону відсутні корупціогенні фактори.

Оцінка відповідності проекту акта законодавства Конституції та законам України, іншим актам законодавства

Відповідний (чек-лист 1).

Оцінка відповідності проекту акта законодавства принципу недискримінації (антидискримінаційна експертиза)

У проекті Закону відсутні положення, які можуть бути предметом оцінки його відповідності принципу недискримінації (чек-лист 2).

Оцінка відповідності проекту акта законодавства вимогам нормопроєктувальної техніки

Невідповідний (чек-лист 3).

Оцінка відповідності проекту акта законодавства принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків

У проекті Закону відсутні положення, які можуть бути предметом оцінки його відповідності принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків (чек-лист 4).

СЕД АСКОД
Міністерство юстиції України
№ 134104/148958-11-25/8.1.3 від 16.09.2025
Підписувач Галущенко Герман Валерійович
Сертифікат 382367105294AF9704000000CC076B01B26E3604
Дійсний з 17.07.2025 20:48:18 по 17.07.2026 20:48:18

Оцінка відповідності проєкту міжнародного договору України, який пропонується схвалити (підписати) згідно з проєктом акта законодавства, Конституції та законам України

Проект Закону не є проєктом акта законодавства, яким пропонується схвалення (підписання) проєкту міжнародного договору України (чек-лист 5).

Правову експертизу проведено

Управління цивільного та комерційного права Департаменту приватного права.

Міністр юстиції України

Герман ГАЛУЩЕНКО

Оцінка відповідності проєкту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» щодо захисту прав суб'єктів господарювання у сфері дозвільної системи» Конституції та законам України, іншим актам законодавства

Підсумкова оцінка: відповідний.

Критерії оцінки:

1	<i>Проект акта відповідає Конституції України</i>	так
2	<i>Проект акта відповідає чинним міжнародним договорам України, стандартам Ради Європи у сфері демократії, верховенства права та прав людини, положенням Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод з урахуванням практики Європейського суду з прав людини (висновок за результатами експертизи на відповідність проєкту Закону України положенням Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та практиці Європейського суду з прав людини додається)</i>	так
3	<i>Проект акта відповідає законам України / узгоджується із законами України</i>	так
4	<i>Проект акта відповідає актам Президента України / узгоджується із актами Президента України</i>	–
5	<i>Проект акта узгоджується з актами такої ж юридичної сили</i>	так
6		

Оцінка відповідності проєкту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» щодо захисту прав суб'єктів господарювання у сфері дозвільної системи» принципу недискримінації (антидискримінаційна експертиза)

Підсумкова оцінка: відсутня.

Критерії оцінки:

1	<i>При підготовці проєкту акта:</i>	
1.1	забезпечено відсутність положень, які створюють ситуацію, за якої особа та/або група осіб за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, віку, інвалідності, етнічного та соціального походження, громадянства, сімейного та майнового стану, місця проживання, мовними ознаками, іншими ознаками, які були, є та можуть бути дійсними або припущеними, зазнає обмеження у визнанні, реалізації або користуванні правами і свободами в будь-якій формі,	

	встановлений Законом України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні», крім випадків, коли таке обмеження має правомірну, об'єктивно обґрунтовану мету, способи досягнення якої є належними та необхідними	
1.2	забезпечено відсутність положень щодо дискримінації з боку державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, юридичних осіб публічного та приватного права, а також фізичних осіб у формі: прямої дискримінації; непрямої дискримінації; підбурювання до дискримінації; пособництва у дискримінації; утиску	—
1.3	дотримано принципу недискримінації у сфері громадсько-політичної діяльності; державної служби та служби в органах місцевого самоврядування; правосуддя; трудових відносин, у тому числі застосування роботодавцем принципу розумного пристосування; охорони здоров'я; освіти; соціального захисту; житлових відносин; доступу до товарів і послуг; інших сферах суспільних відносин, а саме – забезпечено: рівність прав і свобод осіб та/або груп осіб; рівність перед законом осіб та/або груп осіб; повагу до гідності кожної людини; рівні можливості осіб та/або груп осіб	—
2	<i>Запропоновані проектом акта позитивні дії мають правомірну, об'єктивно обґрунтовану мету, спрямовану на усунення юридичної чи фактичної нерівності у можливостях для особи та/або групи осіб реалізовувати на рівних підставах права і свободи, надані їм Конституцією і законами України</i>	—
3	<i>Внаслідок прийняття акта неможливе в короткостроковій або довгостроковій перспективі погіршення/ послаблення: забезпечення рівності прав і свобод осіб та/або груп осіб; забезпечення рівності перед законом осіб та/або груп осіб; поваги до гідності кожної людини; забезпечення рівних можливостей осіб та/або груп осіб</i>	—

Чек-лист 3

Оцінка відповідності проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» щодо захисту прав суб'єктів господарювання у сфері дозвільної системи» вимогам нормопроєктувальної техніки

Підсумкова оцінка: невідповідний.

Критерії оцінки:

1	<i>Проект акта відповідає вимогам нормопроєктувальної техніки</i>	ні
1.1	чи відповідає назва проекту акта його змісту	

1.2	чи відповідає проєкт акта вимогам щодо виду нормативно-правового акта	
1.3	чи дотримано вимог щодо вичерпності охоплення кола питань, що належать до предмета правового регулювання проєкту акта	
1.4	чи не виходить зміст проєкту акта за межі предмета його правового регулювання	
1.5	чи дотримано вимог щодо зменшення до мінімуму кількості актів з одного питання	
1.6	чи дотримано вимог щодо неприпустимості повтору нормативних положень, визначених раніше прийнятими актами	
1.7	чи дотримано вимог щодо узгодженості положень проєкту акта з актами законодавства	ні
1.8	чи дотримано вимог внесення змін до актів законодавства, визнання їх такими, що втратили чинність, або скасування	
1.9	чи дотримано вимог правил нормопроєктувальної техніки щодо посилань на інші акти законодавства	
1.10	чи дотримано вимог щодо написання найменувань органів державної влади, інших державних органів, підприємств, установ та організацій	
1.11	чи дотримано вимог щодо зазначення джерел опублікування актів законодавства	
1.12	чи є проєкт акта логічно послідовним з точки зору викладу тексту акта	
1.13	чи дотримано вимог щодо взаємозв'язку нормативних положень та структури проєкту акта	
1.14	чи дотримано вимог щодо належної ясності викладу, точності, лаконічності та доступності мови проєкту акта	
1.15	чи дотримано вимог щодо неприпустимості в проєкті акта суперечності смислового плану	
1.16	чи дотримано вимог щодо термінології нормативно-правового акта	ні
1.17	чи дотримано вимог стосовно стилю і викладу тексту проєкту	
1.18	чи дотримано вимог щодо правил застосування слів іноземного походження	
1.19	чи дотримано вимог щодо відсутності в проєкті акта значної кількості винятків із загальних правил	
1.20	чи дотримано інших вимог нормопроєктувальної техніки	ні

Обґрунтування зазначених невідповідностей (неузгодженостей):

№ з/п	Положення проєкту акта	Обґрунтування невідповідності (неузгодженості)	Пропозиція щодо усунення невідповідностей
-------	------------------------	--	---

			(неузгодженостей)
1 (1.7, 1.20)	У цілому до проєкту Закону зазначаємо таке. Пункт 9 розділу I проєкту Закону, яким пропонується доповнити Закон України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) новою статтею 9² та визначити існування Комісії з розгляду скарг з питань дозвільної системи у сфері господарської діяльності (далі – Комісія), а також визначити повноваження вказаної Комісії. Так, Комісія є постійно діючим колегіальним органом при уповноваженому органі з питань дозвільної системи у сфері господарської діяльності та діє відповідно до положення, що затверджується уповноваженим органом. Основним обов'язком Комісії згідно з положеннями проєкту Закону є розгляд скарг суб'єктів господарювання на рішення, дії (бездіяльність) дозвільного органу (його посадових осіб) щодо порушення законодавства про дозвільну систему у сфері господарської діяльності. Частинами четвертою – одинадцятою статті 9² Закону в новій редакції пропонується врегулювати процедурні питання діяльності Комісії, зокрема визначити порядок формування Комісії та порядок її роботи. Так, абзацом другим частини десятої статті 9²	До викладеного зауважуємо, що правовий статус Комісії проєктом Закону не визначено. Аналіз повноважень Комісії свідчить, що їй властиві ознаки як консультативно-дорадчого органу, утвореного при центральному органі виконавчої влади у порядку статті 22 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади», так і Комісії з розгляду скарг, правовий статус якої визначено в статті 79 Закону України «Про адміністративну процедуру» (далі – ЗАП). Так, зі змін до проєкту Закону можна зробити висновок, що Комісія, створена при уповноваженому органі (ДРС), здійснюватиме розгляд скарг суб'єктів господарювання на рішення, дії (бездіяльність) широкого кола органів, які видають документи дозвільного характеру, включаючи міністерства, центральні та місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування та за результатами розгляду прийматиме відповідні рішення. Варто зазначити, що запропонований проєктом Закону механізм розгляду скарг у сфері дозвільної діяльності не узгоджується з процедурою адміністративного провадження за скаргою, визначеною ЗАП. Так, ЗАП чітко визначає органи, які є суб'єктами розгляду скарг, враховуючи предметну та підвідомчу компетенцію. Водночас проєкт Закону пропонує закріпити повноваження з розгляду скарг у сфері дозвільної діяльності за єдиним органом – ДРС. Відповідно до статті 79 ЗАП суб'єктом розгляду скарги є адміністративний орган вищого рівня (з урахуванням особливостей, визначених частиною третьою цієї статті), якщо інший суб'єкт не передбачений законом.	Таким чином, нова редакція статті 9² Закону потребує концептуального доопрацювання

Закону в новій редакції пропонується встановити, що рішення Комісії приймається двома третинами голосів присутніх членів шляхом особистого голосування і <i>оформлюється протокольним рішенням</i>, що підписується особою, яка головувала на засіданні Комісії та секретарем ради, який призначається Головою ради з числа її членів та є посадовою особою уповноваженого органу	Суб'єктом розгляду скарги, пов'язаної із здійсненням органом місцевого самоврядування делегованого йому повноваження органу виконавчої влади, є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику щодо делегованого повноваження. Суб'єкт розгляду скарги може утворити комісію з розгляду скарг. Діяльність комісії з розгляду скарг здійснюється з дотриманням вимог цього Закону. Рішення комісії з розгляду скарг <i>оформлюється висновком</i>, який має рекомендаційний характер і є обов'язковим для розгляду керівником (іншою уповноваженою особою) відповідного адміністративного органу. Остаточне рішення щодо скарги приймається відповідним адміністративним органом не пізніше як на п'ятий робочий день з дня отримання рішення комісії з розгляду скарг. Неврахування висновку комісії з розгляду скарг обґрунтовується та додається разом з висновком до остаточного рішення, прийнятого за результатами розгляду скарги. У разі відсутності адміністративного органу вищого рівня скарга щодо прийнятого адміністративного акта, процедурних рішень, дій чи бездіяльності адміністративного органу подається до того самого адміністративного органу, який прийняв адміністративний акт, вчинив процедурні дії та/або прийняв процедурне рішення чи допустив бездіяльність, що оскаржуються, якщо при ньому утворено комісію з розгляду скарг. Такий адміністративний орган має статус суб'єкта розгляду скарги. Також нова редакція статті 9² Закону містить правову невизначеність, оскільки з її положень залишається незрозумілим	
--	--	--

		механізм розгляду скарги у разі звернення суб'єкта господарювання одночасно до двох суб'єктів – до органу, який безпосередньо видав адміністративний акт, та до ДРС. Водночас зазначаємо, що питання створення спеціальних апеляційних структур з питань документів дозвільного характеру та/або державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності при ДРС були предметом обговорення на засіданні робочої експертної групи з питань підготовки пропозицій щодо впровадження Закону України «Про адміністративну процедуру», створеної при Секретаріаті Кабінету Міністрів України (Протокол № 3 від 05 липня 2023 року), та за результатами такого обговорення прийнято рішення не підтримати запропоновані зміни, оскільки цей підхід означав би високий рівень централізації механізму розгляду скарг в адміністративному порядку. Так, стосовно деталізації в проєкті Закону процедурних питань діяльності Комісії зазначаємо, що наведені положення за своїм змістом не є предметом регулювання Закону. У наведеному контексті варто згадати постанову Кабінету Міністрів України від 28 квітня 2023 року № 420, якою затверджено Примірне положення про комісію з розгляду скарг. Наведене Примірне положення визначає порядок утворення адміністративним органом комісії з розгляду скарг щодо прийнятого адміністративного акта, процедурних рішень, дій чи бездіяльності адміністративного органу, організаційні та процедурні засади діяльності комісії	
2 (1.16)	Проєктом Закону абзац перший у частині першій статті 1 Закону передбачається викласти в такій редакції: «дозвільна система у	Варто зазначити, що основні вимоги до дозвільної системи у сфері господарської діяльності визначено положеннями статті 4 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської	Проєкт Закону потребує доопрацювання з урахуванням зазначеного

	сфері господарської діяльності – сукупність урегульованих законодавством відносин, які виникають між дозвільними органами, адміністраторами та суб'єктами господарювання у зв'язку з видачею, переоформленням, продовженням строку дії, припиненням дії документів дозвільного характеру та реєстрацією декларацій про провадження господарської діяльності;» (пункт 2 розділу I проекту Закону)	діяльності». Так, відповідно до частини першої вказаної статті цього Закону виключно законами, які регулюють <i>відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру</i>, встановлюються, зокрема, строк видачі документа дозвільного характеру або <i>відмови у його видачі</i>; вичерпний перелік підстав для <i>відмови у видачі</i>, переоформлення, припинення дії документа дозвільного характеру. Також статтею 4¹ вказаного Закону регламентовано основні вимоги до видачі документів дозвільного характеру або <i>відмови у їх видачі</i>, переоформлення, припинення дії документів дозвільного характеру. Тобто, оскільки вищенаведений Закон регулює відносини щодо відмови у видачі документів дозвільного характеру, на нашу думку, поняття «дозвільна система у сфері господарської діяльності», яке проектом акта викладається у новій редакції та містить вказівки на певні дозвільні процедури, варто доповнити також і положеннями про <i>відмову у видачі документів дозвільного характеру</i>	
3 (1.7)	У пункті 4 розділу I проекту Закону пропонується внесення змін до частини третьої статті 2 Закону, передбачивши, що <i>видача, відмова у видачі, припинення дії дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів та висновку на транскордонне перевезення відходів, а також видача, відмова у видачі, припинення дії (відкликання) письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення відходів, здійснюються відповідно до цього Закону з урахуванням особливостей, визначених Законом</i>	Відповідно до Закону України «Про управління відходами» видача або відмова у видачі письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення відходів здійснюється <i>відповідно до законів України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», «Про адміністративні послуги» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом</i> (частина друга статті 43). При цьому в Законі України «Про управління відходами» положень щодо припинення дії (відкликання) письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення відходів не виявлено	Пункт 4 розділу I проекту Закону потребує доопрацювання з урахуванням наведених положень Закону України «Про управління відходами»

	<u>України «Про управління відходами»</u>		
4 (1.7)	Абзацом третім пункту 4 розділу I проєкту Закону пропонується доповнити частину третю статті 2 Закону новим абзацом такого змісту: «надання (відмова в наданні, внесення змін та продовження строку дії, припинення дії, поновлення дії, зупинення дії) спеціального дозволу на користування надрами (у тому числі на користування нафтогазоносними надрами) здійснюються відповідно до цього Закону з урахуванням особливостей, визначених Кодексом України про надра.»	Зазначене положення у пропонованій редакції передбачає такий вид документа дозвільного характеру, як <i>«спеціальний дозвіл на користування надрами (у тому числі на користування нафтогазоносними надрами)»</i>. У свою чергу звертаємо увагу, що законодавство розмежовує спеціальний дозвіл на користування надрами (Кодекс України про надра) та спеціальний дозвіл на користування нафтогазоносними надрами (Закон України «Про нафту і газ»). Також варто зауважити, що Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» передбачено <i>спеціальний дозвіл на користування нафтогазоносними надрами</i> (пункт 130 Переліку) та <i>спеціальні дозволи на користування надрами у межах конкретних ділянок</i> (пункт 133 Переліку). При цьому звертаємо увагу на особливості правового регулювання надання, а також припинення дії спеціального дозволу на користування нафтогазоносними надрами. Так, згідно з положеннями абзацу першого статті 14 Закону України «Про нафту і газ» порядок проведення аукціону (електронних торгів) з продажу спеціального дозволу на користування надрами встановлюється Кабінетом Міністрів України, а порядок надання спеціального дозволу на користування нафтогазоносними надрами – Кодексом України про надра. У свою чергу відповідно до статті 26 Кодексу України про надра порядок та підстави для припинення права користування нафтогазоносними надрами (припинення дії спеціального дозволу на користування нафтогазоносними	Пропонуємо переглянути абзац третій пункту 4 розділу I проєкту Закону з урахуванням наведеного

		надрами) визначаються <u>виключно Законом України «Про нафту і газ»</u>. Порядок та підстави обмеження, тимчасової заборони (зупинення) користування нафтогазоносними надрами, у тому числі шляхом зупинення дії спеціального дозволу на користування нафтогазоносними надрами, визначаються виключно Законом України «Про нафту і газ» (частина одинадцята статті 57 Кодексу України про надра). При цьому згідно зі статтею 3¹ Кодексу України про надра, якщо законами про користування нафтогазоносними надрами, зокрема Законом України «Про нафту і газ», Законом України «Про газ (метан) вугільних родовищ» та Законом України «Про угоди про розподіл продукції», встановлені інші норми, ніж ті, що передбачені у цьому Кодексі, то застосовуються норми цих законів	
5 (1.20)	Пунктом 6 розділу I проєкту Закону пропонується частину першу статті 4¹ Закону доповнити абзацом третім, у якому передбачити, що видача документів дозвільного характеру або відмова у їх видачі, переоформлення, продовження строку дії, припинення дії документів дозвільного характеру оформлюються <u>розпорядженням, наказом, рішенням</u>, відповідно до правового статусу дозвільного органу. Дозвільний орган розміщує на своєму офіційному вебсайті <u>рішення</u>, прийняті ним відповідно до цього Закону, не пізніше наступного робочого дня після їх прийняття	Аналіз наведеного положення проєкту Закону свідчить, що видача документів дозвільного характеру, відмова у їх видачі, переоформлення, продовження строку дії або припинення їх дії оформлюються дозвільним органом <u>розпорядженням, наказом, рішенням</u>. При цьому наступне речення пункту 6 розділу I проєкту Закону вказує на те, що дозвільний орган розміщує на своєму офіційному вебсайті вже прийняті ним <u>рішення</u>. У зв'язку з чим можна припустити, що це є узагальнене поняття. Однак, ураховуючи зазначене у пункті 6 розділу I проєкту Закону, таке рішення може бути розцінене як окремий вид. Отже, запропоноване проєктом акта, на нашу думку, містить внутрішню неузгодженість положень між собою в частині того, що дозвільним органом оформлюються розпорядження, накази, рішення, при цьому розміщує дозвільний орган на	Проект Закону потребує доопрацювання з урахуванням наведеного

		своєму вебсайті лише прийняті ним рішення	
6 (1.20)	Абзацом шостим пункту 6 розділу I проєкту Закону передбачається встановити, що <i>підставами для залишення заяви про одержання документа дозвільного характеру без руху є:</i> подання не в повному обсязі документів, що додаються до заяви про отримання документа дозвільного характеру, згідно із встановленим законом вичерпним переліком; виявлення недостовірності даних у документах, поданих суб'єктом господарювання для отримання документа дозвільного характеру; заява та документи, що додаються до заяви про одержання документа дозвільного характеру, підписані (засвідчені) особою, яка не має на це повноважень, та/або оформлені з порушенням вимог Закону України «Про адміністративну процедуру». Законом можуть встановлюватися <i>інші підстави для залишення заяви про одержання документа дозвільного характеру без руху</i>	Аналіз наведених положень проєкту Закону свідчить, що ним запропоновано закріпити підстави для залишення заяви про одержання документа дозвільного характеру без руху. При цьому у чинній редакції Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» визначено, що рішення про залишення заяви без руху дозвільний орган <i>приймає відповідно до порядку, встановленого Законом України «Про адміністративну процедуру» (частина п'ята статті 4¹).</i> У свою чергу частиною першою статті 43 ЗАП, якою регламентовано залишення заяви без руху, встановлено, що, <i>у разі якщо заяву подано з порушенням встановлених законодавством вимог</i>, посадова особа адміністративного органу, яка розглядає справу, приймає рішення про залишення заяви без руху. Отже, згідно з вимогами ЗАП посадова особа адміністративного органу приймає рішення про залишення заяви без руху, у разі якщо заяву подано з порушенням встановлених законодавством вимог. При цьому звертаємо увагу, що інших підстав для залишення заяви без руху ЗАП не передбачено	Проект Закону потребує доопрацювання з урахуванням зазначеного
7 (1.20)	Абзацом дванадцятим пункту 6 розділу I проєкту Закону передбачається, що у повідомленні про залишення заяви без руху зазначаються <i>виявлені недоліки в чіткій та однозначній формі</i> з посиланням на порушені	Вказане положення в частині слів «<i>в чіткій та однозначній формі</i>» не відповідає вимогам щодо належної ясності викладу та точності опису положень проєкту акта, оскільки у ньому не розкривається значення такого формулювання, а саме не визначається, в якій чіткій та однозначній формі зазначаються	Проект Закону потребує доопрацювання з урахуванням наведеного

	вимоги законодавства, спосіб та строк усунення недоліків, встановлений дозвільним органом, а також способи, порядок та строки оскарження рішення про залишення заяви без руху	виявлені недоліки у повідомленні про залишення заяви без руху	
--	---	---	--

Чек-лист 4

Оцінка відповідності проєкту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» щодо захисту прав суб'єктів господарювання у сфері дозвільної системи» принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків

Підсумкова оцінка: відсутня.

Критерії оцінки:

1	<i>Проект акта законодавства:</i>	
1.1	відповідає міжнародним договорам України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та резолюціям міжнародних конференцій, міжнародних організацій, її органів	—
1.2	відповідає національному законодавству України у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків	—
1.3	внаслідок прийняття нормативно-правового акта неможливе в короткостроковій або довгостроковій перспективі погіршення/послаблення захисту прав жінок/чоловіків	—
1.4	при підготовці проєкту акта законодавства зібрані та проаналізовані дані з розбивкою за статтю та віком	—
1.5	при підготовці проєкту акта законодавства визначені та враховані потреби жінок і чоловіків, хлопчиків та дівчаток	—
1.6	не містить положень прямої або непрямої дискримінації, підбурювання або утиску на основі статі особи або групи осіб	—
1.7	забезпечує збалансовану участь та рівні можливості для жінок і чоловіків різних груп у виборчому процесі, прийнятті рішень на всіх рівнях, представленості у державних органах та органах місцевого самоврядування, політичній чи громадській діяльності	—
1.8	не містить положень, які можуть призвести до обмеження прав або можливостей жінок або чоловіків у соціально-економічній сфері, доступі до інфраструктури та послуг, зайнятості, праці та одержанні винагороди за неї, у сфері підприємництва та соціального захисту, громадянства, шлюбу, сімейних відносин, материнства і батьківства, охорони здоров'я тощо	—

1.9	позитивні дії мають правомірну об'єктивно обґрунтовану мету, спрямовану на усунення юридичної/фактичної нерівності у можливостях жінок і чоловіків щодо реалізації прав і свобод	—
-----	--	---

Чек-лист 5

Оцінка відповідності проєкту міжнародного договору України, який пропонується схвалити (підписати) згідно з проєктом акта законодавства, Конституції та законам України

Підсумкова оцінка: проєкт Закону не є проєктом акта законодавства, яким пропонується схвалення (підписання) проєкту міжнародного договору України.

Критерії оцінки:

1	<i>Проєкт міжнародного договору України відповідає Конституції України</i>	
2	<i>Проєкт міжнародного договору України відповідає законам України</i>	
3	<i>Інше</i>	